Football

Tăcere în jurul turneelor de iarnă

O călătorie de iarnă

în sudul mediteranian nu-i ceva uşor

Grupările noastre s'au convins după ce — din nefericire — au contat prea mult pe ea în alcătuirea bugetelor

Toamna ca şi campionatul naţional mai păstrau încă o existenţă puternică şi sigură când conducătorii grupărilor noastre — indiferent de ierarhia alfabetică a diviziei în care jucau — a uanunţat turnee de iarnă mai mult s'au mai puţin senzaţionale.

Începând cu Grecia, ţara încă clasică a turneelor iernatice, trecând prin Turcia, sudul Franţei, al Italiei, Africa de Nord şi sfârşind cu Albania, conducătorii divizionari au epuizat toate debuşeurile aflate în lungul litoralului mediteranian.

Instinctul, format de repetate iernaturi mizere, a eşit la iveală prea de vreme iar frenezia, cu care au fost anunţate aceste turnee, s'a dovedit iluzorie.

TACERE PE TOATE FRONTURILE

Intr'adevăr, toamna şi campionatul naţional s'au terminat în ploae şi încordare.

Iarna a venit, primii fulgi de zăpadă s'au transformat în nămeţi, iar salariile jucătorilor şi-au amânat mereu sosirea... nepunctual Moş Crăciun.

Conducătorii — ca văduva pe cei trei copii din poveste — şi-au amăgit profesioniştii cu mirajul climatului mediteranian, cu prime şi jocuri distractive sub soarele clement al sudului, care nu cunoaşte iarna şi întreruperea activităţii.

Iată însă că tăcerea continuă să stăpânească în toată întinderea.

„Ultimele confirmări", „contractele" şi „telegramele" n'au venit sau au adus condiţii, cari nu pot garanta nici cea mai incomodă călătorie, în clasa 3-a, nici cea mai mizeră întreţinere în hoteluri de mână ultimă.

Sigur este însă că aceste turnee s'au dovedit o simplă iluzie, care s'a risipit la cea dintâi suflare înghetată a Crivăţului.

PENTRU CA E FOARTE GREU, INTR'ADEVAR

Lucrurile par poate, dar nu sunt deloc inexplicabile.

Organizarea unui turneu este ceva foarte greu dacă, bine înţeles, nu e vorba de Sparta, Ferencvaros, Slavia, Hungaria, Austria sau Admira, pentru a rămâne în cadrul posibilităţilor continentale.

Pentrucă, trebue să se ştie odată, turnee nu pot organiza decât foarte puţine cluburi.

Cele de mai sus pentrucă au un nume cunoscut, altele pentrucă pot aduce cluburile în baza unei obligaţii de reciprocitate, iar cele mai puţine pentrucă unii dintre conducători au relaţii personale cu anumiţi organizatori.

Or grupările cari şi-au anunţat plecarea şi au rămas totuşi în ţară nu pot îndeplini niciuna din aceste condiţii, fiecare în parte „sine qua non".

Să nu uităm că grupările austriace — înainte de realizarea amatorismului prin Anschluss — şi acelea ungureşti, minore, pleacă în turnee „împuşcând" fiecare turneul alteia printr'o concurenţă, care a condus la stabilirea unor „preţuri derizorii".

Intr'adevăr, erau şi sunt cluburi vieneze şi ungare, care jucau numai pentru transport, întreţinere şi un beneficiu minim scos mai mult din condiţiile mizere, în care se făceau cele dintâiu.

Organizatorii orientali — instinctul de rasă i-a ajutat enorm — au profitat de această situaţie şi azi condiţiile unui turneu oriental sunt mizere chiar şi pentru valuta noastră, care creează — prin valoarea ei scăzută — un avantaj foarte mare grupărilor româneşti.

Iată pentru ce acelei frenezii care lăsa să se creadă că footballul românesc se bucură de excepţionale aprecieri la bursa internaţională, a urmat această tăcere dezolantă cu albul întins al zăpezii.

Incă odată, toate aceste ratări au explicaţia lor într'un lucru foarte simplu dar — în acelaşi timp — foarte puternic în organizarea unui turneu fie el şi oriental.

NU SUNTEM CUNOSCUŢI

Cauza principală este, desigur, aceea că nu suntem cunoscuţi pe continent.

In occident nici nu existăm iar în Orient datele libere sunt rezervate aducerii unor echipe, cari strivesc sub greutatea renumelui lor chiar echipa noastră naţională.

De altfel, turneul selecţionatei româneşti vine să dea o lecţie formidabil de cuprinzătoare.

Cu o săptămână înainte ca echipa naţională a României să joace în Grecia — fie şi numai sub numele de selecţionată divizionară — a fost în turneu, la Pireu şi Atena. Ferencvaros.

Pentru trei jocuri, echipa naţională a noastră primeşte — după biblice tocmeli — 200.000 de drahme, sumă datorată mai mult abilităţii secretarului general al F.R.F.A.

Pentru patru jocuri Ferencvaros primeşte 18.000 pengoe ceia ce însemnează exact dublul indemnizaţiei echipei naţionale române.

Paralela aceasta — oricât ar fi de redusă statistica ei — este elocventă pentru ori cine şi ea aruncă o lumină definitivă asupra posibilităţilor, care stau la dispoziţia grupărilor noastre.

Dar, la urma urmelor, Ferencvaros este campioana Ungariei şi a învins echipa naţională a Uruguayului, în timpul ei de glorie.

Ceeace pentru orientali este sinonim cu ceva în genul revelaţiei divine.

UN SFAT, CARE TREBUE SA FIE URMAT

Scopul unui turneu este acela de a acoperi — măcar în parte — cheltuelile de iarnă ale unui club divizionar.

Numai pentru o echipă engleză din prima ligă profesionistă el poate fi o agreabilă călătorie de plăcere.

Şi dacă Aston Villa — clubul milionarilor din Birmingham — a jucat gratis în Germania, aceasta nu împiedică cu nimic ca un turneu să fie o încercare disperată pentru acoperirea unei părţi din buget.

Multe din grupările noastre şi-au organizat bugetele prevăzând şi eventualitatea unui turneu.

Şi pentru acestea iată, oferim gratuit un sfat foarte util:

Să caute pentru iarnă o altă sursă de venituri.

Cel puţin pentru câţiva ani.

Posibilitatea unui turneu exclusă, „suspendarea" a fost cu atât mai dureroasă.

Şi ea putea fi evitată.

O călătorie în cadrul însorit al Mediteranei e ceva foarte reconfortant pentru un club profesionist, dar e ceva foarte, foarte greu.

P. Steinbach

Cei doi footballişti români din Franţa, Burdan şi Bogdan se concurează intre ei

Feroviarul se află la Paris, pentrucă Roubaix nu mai are nevoe de el

Aventura lui Bogdan în Franţa nu a început sub un destin favorabil.

Abia sosit la Paris, a şi isbucnit aşa numita criză profesionistă din foot-ballul francez.

Iată însă că ministerul muncii s'a arătat conciliant dar cu aceasta situaţia feroviarului „fugar" nu s'a aranjat câtuşi de puţin.

ROUBAIX NU ARE NEVOE DE BOGDAN

Intr'adevăr, Excelsior Roubaix nu mai are nevoe de Bogdan şi aceasta nu din cauză că jucătorul român nu reprezintă un standard satisfăcător pentru clubul francez.

Excelsior are doi străini pe Hiltl şi... Burdan, care a dat completă satisfacţie în postul de mijlocaş centru.

Şi cum regulamentul federaţiei franceze nu promite decât utilizarea a doui jucători străini în campionat, Bogdan nu mai poate avea loc în echipa primă a lui Roubaix.

Iar pentru echipa de rezerve, acesta preferă jucători francezi.

Iată aşa dar, că singurii doui jucători români din Franţa îşi fac... concurenţă, unul altuia.

BOGDAN SE ANTRENEAZA LA RED STAR ŞI RACING

Bogdan nu se grăbeşte totuşi cu angajarea sa într'un club francez.

De altfel, el nici nu se mai ocupă „personal" cu această chestiune, pe care a lăsat-o fostului jucător Valer Făgărăşanu, care se află mai de mult timp la Paris.

In aşteptarea angajamentului, Bogdan face antrenament regulat, când la Red Star, când la Racing Club de Paris.

Până în prezent nu poate fi vorba de o eventuală angajare a lui Bogdan la unul din aceste cluburi parisiene suprasaturate cu jucători străini.

Dar cine poate şti ce se va întâmpla în cele din urmă ?

Racing Club Paris are ca extrem dreapta pe Aston dar Bogdan poate juca şi pe stânga şi mai există o ţară cu football profesionist, Belgia.

Boteanu

este complet restabilit şi va însoţi echipa la Istanbul

Se ştie că Boteanu, mijlocaşul Unirii Tricolor, a suferit, în matchul cu Franco Română, o dublă fractură a braţului drept.

In prezent, Boteanu este complet restabilit. Braţul i-a fost eliberat din gips şi urmează şedinţe de masaj.

In orice caz, se poate afirma cu certitudine că Boteanu va figura în lotul pe care îl va deplasa la Istanbul, Unirea Tricolor.

3.000.000 lei

pentru un jucător de 18 ani a plătit West Bromwich Albion

„Recordmanul" este tot o creaţie a lui Wolverhampton Wanderers

Bursa de transferări a footballului englez a înregistrat un nou record, care deşi nu-l întrece pe cel înregistrat de Bryn Jones, constitue totuşi o sumă extraordinară.

Intr'adevăr, West Bromwich Albion a plătit 3.000.000 lei pentru un jucător de 18 ani.

Tânăra speranţă a jucat până acum la Boscombe, liga a treia, în postul de extremă dreaptă.

El măsoară 1.80 m., se numeşte William Elliot şi a jucat în 12 matchuri de ligă şi cupă.

Şi acest jucător este una din creaţiile lui Wolwerhampton Wanderers, întrucât el a trecut la Boscombe după ce fusese creat de gruparea majorului Buckley.

Suma plătită de West Bromwich Albion, care joacă actualmente în liga secundă, a făcut senzaţie în footballul englez.

D. inginer Ibrăileanu

pleacă în Germania

Cine va conduce gruparea Gloria C. F. R. în lipsa d-sale?

Domnul inginer Ibrăileanu, preşedintele Gloriei — C. F. R. din Galaţi va pleca pentru două luni în Germania, cu scopul de a studia unele instalaţii moderne în domeniul căilor ferate.

Se pare însă că această călătorie nu ce va reduce însă numai la aceste două luni şi că preşedintele grupării gălăţene va fi obligat să rămână în Germania mult mai mult timp.

In acest interval conducerea grupării va reveni comitetului prezidat de primul vicepreşedinte al clubului.